בס"ד | כ"ט אדר ב' תשע"ט

イント しょぎ

,	גיליוו							פרשת	
מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלי <mark>נ</mark> ג ז"ל בן ש <mark>למח זל</mark> מן ושושנה נעמי הי"ו	מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			שבוע	
	41	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	תזריע	
		19:38	19:40	19:38	18:36	18:42	18:25		

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

בפרשת תזריע התורה מדברת על נגע הצרעת. ידוע שהמילה "מצורע" היא "מוציא שם רע". בגלל עוון לשון הרע באים הנגעים על האדם. בספר הכוזרי של רבי יהודה הלוי בסוף מאמר שני מבואר שהנגעים זה פלא שה' עושה איתנו, איתות שנחזור בתשובה. מי שנפל בלשון הרע אז בהתחלה יש נגעים על קירות הבית המאותתים לו. אם לא הבין ועשה תשובה הנגעים עוברים לבגדים ואם עדיין ממשיך בסורו הרע זה עובר לגופו. אני חייב לשתף אתכם במשהו שקרה לי בשבועות האחרונים. ב"ה אין בביתי טלויזיה והאינטרנט מסונן ובכל זאת התקשורת חודרת לכל פינה ויצא לי לראות פרסומת של הבחירות. הזדעזעתי מהלשון הרע, מהגועל ואמרתי לעצמי כמובן שאיני מקבל את הדברים. למה "לרדת" על האחר ולהשפילו כדי להרים את המפלגה שלך? אני כמובן ילך לבחור אבל בנוסף לפתק בקלפי אני בוחר בשמירת הלשון, אהבת חינם ולדון לכף זכות. לסיום: מעשה ברוכל אחד, שהיה מחזר בעיירות סמוכות לציפורי, והיה מכריז ואומר:"מי רוצה לקנות סם חיים?" התאספו ונדחקו סביבו רבים. באותה שעה היה יושב רבי ינאי בביתו ולומד. שמע את קריאת הרוכל, קרא לו:"בוא, עלה לכאן ומכור לי". אמר לו הרוכל:"לא אתה צריך לסם זה ולא שכמותך". הפציר רבי ינאי במוכר, עד שהוציא הרוכל ספר תהלים והראה לו את הפסוק "מי האיש החפץ חיים, אוהב ימים לראות טוב, נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה, סור מרע ועשה טוב". אמר רבי ינאי:"כל ימי הייתי קורא את הפסוק הזה ולא ידעתי את כוונתו, עד שבא רוכל זה והודיעה" (מדרש שמות רבה פרשה טז אות ב). שנזכה ללמוד הלכות לשון הרע ומתוך כך נדע איך לשמור על הלשון, נדע לאהוב באמת כל אחד מעם ישראל ונזכה לבית המקדש השלישי שייבנה מתוך אהבה במהרה בימינו אמן - בניסן נגאלו ובניסן עתידים להיגאל. אוהב אתכם! שבת שלום (-:

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ַכּײַט אַדר: א וַיֹּאמֶר יְהוַה אֶל מֹשֶה וְאֶל אַהֶּרֹן בְּאֶרֶץ מְצְרֵיִם לֵאמֹר: ב הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ ָחָדָשִׁים רָאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחַדְשֵׁי הַשַּׁנַה: ג דַּבָּרוּ אֶל כַּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בֶּעֲשֹׁר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה ָוּיִקְחוּ לַהֶם אִישׁ שֵּׁה לָבֵית אֲבֹת שֵּׁה לַבַּיִת: ד וְאָם יִמְעַט הַבַּיִת מְהִיֹת מְשֵּׁה וְלַקַח הוּא וּשְׁכֵנוֹ הַקָּרֹב אֶל בֵּיתוֹ בְּמִרְסַת נְפַשֹּׁת אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ תָּכֹסוּ עַל הַשֶּׂה: ה שֶׂה תָמִים זָכַר בֶּן שָׁנָה יִהְיֶה לַכֶם מִן הַכְּבַשִּׁים וּמִן הַעִזִּים תִּקָּחוּ: ו וְהַיָּה לַכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבַּעָה עַשַּׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשַּׁחָטוּ אֹתוֹ כֹּל קָהַל עֲדַת יִשְּׁרָאֵל בֵּין הַעַרְבַּיִם: ז וְלַקְחוּ מִן הַדָּם וְנַתְנוּ עַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וְעַל הַמַּשְקוֹף עַל הַבַּתִּים אֲשֶׁר יֹאכָלוּ אֹתוֹ בַּהֶם: ח וְאַכְלוּ אֵת הַבַּשַּׁר בַּלַּיִלַה הַזֵּה צִלִּי אֶשׁ וּמַצּוֹת עַל ָמָרֹרִים יֹאַכְלֶהוּ: ט אַל תֹאַכָלוּ מִמֶּנוּ נַא וּבַשֶּל מִבֶשַל בַּמַיִם כִּי אָם צִלִי אֶש ראשו עַל כִּרַעַיו וְעַל קַרְבּוֹ: י וְלֹא תוֹתִירוּ מָמֶנוּ עַד בּקֶר וְהַנֹּתָר מָמֶנוּ עַד בּקֶר בַּאֶשׁ תִּשְׂרֹפוּ: יא וְכַכַה תֹּאכְלוּ אֹתוֹ ַמַתְנֵיכֶם חָגֶרִים נַעֲלֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמַקֶּלְכֶם בְּיֵדְכֶם וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּחָפַּזוֹן פֶּסַח הוּא לַיהוַה: יב ועַבַרִתִּי בָאֵרֶץ מִצְרַיִם בַּלַּיִלַה הַזֵּה וִהְכֵּיתִי כַל בָּכוֹר בָּאֵרֶץ מִצְרַיִם מֵאַדַם ועַד בָּהֶמַה וּבְכַל אֵלהֵי ָמִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפַּטִים אֲנִי יְהוַה: יג וְהָיָה הַדָּם לַכֶּם לְאֹת עַל הַבַּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שָׁם וְרָאִיתִי אֶת הַדָּם וּפַסַחְתִּי עֲלֵכֶם וְלֹא יִהְיֶה בַּכֶם נֶגֶף לְמַשְׁחִית בְּהַכֹּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: יד וְהַיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם ּלְזִּכַּרוֹן וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תְּחָגָּהוּ: טו שִׁבְעַת יָמִים מַצוֹת תֹּאכֵלוּ אַךְ בַּיוֹם הַרָאשׁוֹן תַּשָּבִּיתוּ שָּאַר מִבַּתֵּיכֶם כִּי כַּל אֹכֵל חַמֵץ וְנָכִרְתַה הַנַּפֶשׁ הַהָּוֹא מִיִשְׁרָאֶל מִיּוֹם ָּהָרָאשׁן עַד יוֹם הַשְּׁבָעִי: טז וּבַיּוֹם הָרָאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָּכֶם כַּל ָמְלָאַכָה לֹא יֵעֲשֶׂה בָהֶם אַךְ אֲשֶׁר יֵאָכֵל לְכַל נָפֶשׁ הוּא לְבַדּוֹ יֵעֲשֶׂה לָכֶם: יז וּשְׁמַרְתֵּם אֶת ָהַמַּצוֹת כִּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת צִבְאוֹתֵיכֶם מֵאֶכֶץ מִצְּרָיִם וֹשְׁמַרְתֶּם אֶת הַיּוֹם הַזֶּה לדרתיכם חָקַת עולַם: יח בַּרָאשׁן בָּאַרְבַּעָה עֲשַׂר יוֹם לַחֹדֵשׁ בַּעַרֵב תֹאכלוּ מַצֹּת עַד יוֹם הַאֶחַד ועשרים לַחֹדֶשׁ בַּעַרֶב: יט שָבְעַת יַמִים שָאר לא יַמְצֵא בְּבַתִּיכֶם כִּי כַּל אֹכֶל מַחְמֶצֶת וְנְכָרְתַה

הַנָּפֶשׁ הַהִּוֹא מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל בַּגֵּר וּבְאֶזְרַח הָאָרֶץ: כ כַּל מַחְמֶצֶת לֹא תֹאכֵלוּ בְּכֹל מוֹשְבֹתֵיכֶם תֹאכְלוּ מַצוֹת:

רש"י פסוק ב) תם וזודש אדר כשאתא אוזרינא יהדר

ה' (מלכים א' י"ב).

היה לי.

שפירושו פניה. מלשון כי היתה סבה מעם

יצחק היה חי באותה שעה. אבל נשמתו

הקדושה נלקחה לכסא הכבוד של רבונו.

בשעה שנעקד על המזבח. ומאז כהו עיניו

מראות. היינו שכתוב, לולא וגו' ופחד יצחק

(ויקרא אות ש"ד) שה"ס התגברות הימין.

על השמאל שנקרא יצחק, בכח המסך דחירק,

שעי"ז עקד אותו מלהאיר וכו' עד שהקריב

איל תחתיו, שנתתקן בו"ק דחכמה. ע"ש, הרי שע"י העקדה אבד את הג"ר דחכמה. וז"ש.

נשמתיה קדישא אתנסיכת וכוי כד אתעקד

על גבי מדבחא ומכדין אסתמו עינוי

מהזו, עינים ה"ס חכמה, ואז הוכהו עיניו,

שנעלמו ממנו הג"ר דעינים, שהם ג"ר דחכמה,

שה"ם הנשמה דקו שמאל. וזסו"ה ופחד יצחק

היה לי, אשר פחד יצחק מן העקדה, שנעלמו ממנו אז הג"ר, ונשאר רק בו"ק, היה לי

גם אני זכיתי בו, אבל לא בג"ר שלו הנעלמות.

סג) ות"ח יצחק קיים וכוי: ובוא וראה.

פירוש. כי סוד עקדת יצחק נתבאר לעיל

(שמות יב,א-כ)

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, פרשת תזריע דפו"י נ"ה ע"ב.

סא) רבי אלעזר ורכי יוםי וכו': ר"א.

ור"י חמיו, היו הולכים מאושא ללוד. א"ר

יוסי לר' אלעזר, אולי שמעת מאביך מה

שכתוב, ויעקב הלך לדרכו וגו'. אמר לו איני

יודע. בעוד שהיו הולכים הגיעו למערה של

לוד. שמעו קול ההוא שאומר, שני עופרי

אילה עשו לפני הרצון שהיה נוח לי. ואלו

היו מחנה הקדושה שפגע יעקב לפניו. התרגש

היו מחנה והקדושה שפגע יעקב לפניו. התרגש

כך דרכיו, טוב לנו שלא נשמע, אני שומע

ואיני יודע.

סב) אתרחיש ליה נימא וכו': קרה לו נס, ושמע קול ההוא שאמר, אברהם ויצחק היו, נפל על פניו וראה צורת אביו, אמר לו אבי, שאלתי על ב' העופרים, והשיב לי, שאברהם ויצחק היו, שפגעו ביעקב כשניצל מלבן. אמר לו בני, הוצא את הכריתה שלך, מלבן. אמר לו בני, הוצא את הכריתה שלך, וקח את הפניה החדשה שלך, פה מדבר גדולות היה. ולא זה הוא בלבד, אלא לכל הצדיקים היה. ולא זה הוא בלבד, אלא לכל הצדיקים נפגשים אליהם נשמות הצדיקים להצילם. והם מלאכים קדושים עליונים. פסקך, הוא פסיק כריתה שלך. כי תרגום כרת הוא פסיק שואל א' ב' ל"ג) מכתך, הוא מלשון סבה.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת"שבע בן בכרי"(שמואל-ב' פרקים כ-כא)מקבילה לתזריע על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. איך הגביא קורא כפכגשים שנשארו עגונות ובעכן בחיים

ב. איזה איש שבע בן בכרי גקרא וזאת בגכר שהיה רשע

> צ. כי המי מירושלים יצאו ואוזרי שבע בן בכרי רדפו

ד. מה איש יהודה היו ואוזרי המכך הם הככו

ה. בגת היו ארבעה ענקים ובני מי היו נקראים

ו. איך כתוב שאלקים התרצה אוזרי ששאול הגיע לקבורה שבת שלום

or.david.way@gmail.com לתגובות, הקדשות והערות:

פתרונות לגליון הקודם: אַזױתפּל, בֹרוֹכ^{י,} הֹגֹלעָדי, גֹל אָבֹנִים, דבר אָבֹשְּׁכוֹם, הֹמֵלך, ויוֹזְגַּלְ. מוקדש להצלחת: נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו.

הודעות: חלוקה **חינם** של זוהר "חוק לישראל" על מנת שילמדו בהם. לפרטים: 0545558679 נפתחה אפליקציה חדשה בשם "הגמ"ח שלי" - ניהול קרנות גמ"ח בצורה חכמה ויעילה.

זמין להורדה חינם:

